

שותפים בהפתעה

מחזה קומי בשתי מערכות

מאת רענן פז

כל הזכויות שמורות למחזאי רענן פז ©

ת.ז. 039900972

מחזה זה נכתב במסגרת פסטיבל ארבע פעימות והוצג לראשונה ב-10.09.2025 בתאטרון צוותא תל אביב

אין להעתיק, לצלם, לשכפל, לסרוק, לאחסן במאגרי מידע, להזרים או להפיץ מחזה זה או חלקים ממנו, בשום צורה ואופן ובשום אמצעי אלקטרוני, אופטי או מכני כלשהוא, הקיים או יהיה בעתיד, כמו כן אין לעשות במחזה זה כל שימוש מסחרי לרבות צילום או הקלטה ללא קבלת אישור בכתב מהמחבר.

מימין לשמאל – גל ברזילי בתפקיד האב, עינב קגן בתפקיד הבת, יעל זינגר בתפקיד שאנטי. בימוי: הלית שורק. קרדיט לצילום התמונה: שלומי פרין.

אחרי שבן הזוג שלה נפרד ממנה, מתמקמת רוני (30) בדירה חדשה ומנסה להתאפס על החיים שלה. רק שדווקא אז היא מקבלת הפתעה בדמות אבא שלה, גברי (55), שנמצא בהליך גירושין מאמא שלה וכעת חזר לארץ אחרי "הטיול הגדול" בהודו עם שאנטי (25) בת זוג חדשה שצעירה מרוני בכמה שנים, ומודיע לביתו שאמא השתלטה על הדירה ואין להם איפה לגור בינתיים אז הם עוברים לגור אצלה עד שהעניינים יסתדרו.

דמויות:

הבת - רוני (30)

האב - גברי (55)

בת הזוג של האב - שאנטי (25)

בינה מלאכותית – צ'אט

מקום:

הדירה של רוני

תמונה ראשונה

הסלון בדירה של רוני (30). רוני שרועה על הספה, הסלון מלא בארגזי קרטון פזורים, ניכר שעברה לשם לא מזמן ועוד לא פרקה את חפציה. היא מתעוררת, מרימה סוויטשירט מהאקס שלה מסניפה לרגע את הריח שלו ולובשת אותו, היא מדליקה לעצמה ג'וינט ומסתכלת על הבלגן סביבה.

רוני : איפה החיים שלי..?

צ'אט : (מפתיע אותה) אני כאן בשבילך! את רוצה לספר לי מה עובר עליך?

רוני : אין לי כוח אליך צ'אט

צ'אט : הכול טוב. קחי את הזמן שלך. כשתרצי לשתף אני כאן.

רוני : אני בת 30, חבר שלי זרק אותי, פיטרו אותי, אני כבר חודש חיה בין ארגזים ואין לי כוח אפילו להתחיל לפרוק.

צ'אט : אני מבין. תרצי שאתן לך עצה איך לפרוק ארגזים?

רוני : אני רוצה שתקשיב

צ'אט : בהחלט. כולי אוזן.

רוני : היה לנו סתם עוד ריב מטומטם על כלום... אז אני אומרת לו - אם כל כך מורכב לך איתי הדלת פתוחה והוא אומר לי "זאת הדירה של סבתא שלי" ואני מסתכלת עליו בהלם ופתאום אני מחוץ לדלת ואין לי יותר דירה, אתה קולט את הסצנה? (ממתינה לתגובה) אתה שומע צ'אט?

צ'אט : בהחלט! תרצי שאנסח לך תגובה?

(ממשיכה לדבר ותוך כדי מוציאה חפצים אישיים ומפתיעים מהארגז)

רוני : רק תקשיב. ואז החצוף הזה אומר לי שהוא כל כך מצטער ושהוא אוהב אותי אבל אני "מורכבת" מדי בשבילו, אני מורכבת, אני?!

צ'אט : כנראה שכן – עצם העובדה שאת שואלת את השאלה מצביעה על כך ש...

רוני : שתוק! רק תקשיב לי... ואז הוא נועל אותי בחוץ! ואני עומדת שם בשוק טוטאלי ושומעת שהוא מתחיל לבכות כמו ילדה בת 3 שלקחו לה סוכריה על מקל - ואני באמת לא מבינה איך זה שהוא הקורבן בסיפור הזה? חתיכת מטומטם, הרגע זרקת אותי מה אתה בוכה, פתח את הדלת יא בן של... אתה איתי צ'אט? (ממתינה לתגובה) נו כבר תענה!

צ'אט : מעולה! אני לגמרי מבין אותך. את בן אדם מורכב והוא הקורבן. רוצה שאציע לך תרגיל קטן לשחרור לחצים?

רוני : רק תקשיב! והקטע הכי מטורף שתוך כדי כל הסצנה ההזויה הזאת הכיס שלי רוטט, אני מוציאה את הפלאפון, אבא שלי על הצג וכמו מטומטמת במקום לנתק אני עונה לו, ואני רוצה פעם אחת בחיים שלי להגיד לו שאני צריכה אותו, שאני צריכה עזרה ושיבוא לקחת אותי עכשיו, ולפני שאני מספיקה להוציא מילה הוא אומר לי בשיא הניתוק

(אור עולה על גברי)

גברי : רוניקי מתוקה, אמא שלך עם השטויות שלה שוב החליטה להעיף אותי מהבית, הפעם זה אמיתי, את יכולה לבוא לקחת אותי לנתב"ג?

(אור יורד על גברי)

צ'אט : וואו, זה נשמע שטיול לחו"ל זה בדיוק מה שאת צריכה, תרצי שאתכנן לך מסלול?

רוני : אני רוצה שתשתוק! ותשנה את הקול שלך לאישה!

צ'אט : אני מבולבל, לשתוק או לשנות את הקול?

רוני : אוי סתום כבר! למה כל הגברים בחיים שלי כל כך מטומטמים! למה!!?

(צלצול פעמון. רוני נראית מופתעת, היא לא יודעת שמישהו צריך לבוא, מעבר לדלת נשמע קולו של גברי)

גברי : רוניקי?

רוני : אבא?! וואט דה פאק... רק רגע, שנייה...

(היא מסתירה את הגיוינט בשירותים, מנסה לארגן את עצמה ואת החדר שייראה פחות מבולגן ללא הצלחה, פותחת את הדלת ומופתעת לראות מולה את גברי)

גברי : שששלוס מתוקה!

רוני : אבא? מה... מה אתה עושה פה? אתה לא אמור להיות בהודו או משהו כזה?

גברי : הייתי נשאר עוד שנה אבל שאנטי רוצה להירשם ללימודי משחק אז שבנו ארצה!

רוני : (מבולבלת) שאנטי..

גברי : ה - prēmikā שלי.

רוני : ה-מה?

(שאנטי מופיעה ומתפרצת לדירה)

שאנטי : המאהבת. שיואו באבא איזה מהממת היא (מחבקת את רוני ההמומה) אני מרגישה ערוצי אנרגיה עדינים שזורמים בינינו, את חשה בזה?

רוני : אין לי אוויר

גברי : רוניקי - שאנטי, שאנטי - רוניקי.

שאנטי : שיואו איזה אור יוצא ממך השדה האנרגטי שלך טהור.

גברי : אז את מזמינה אתנו להיכנס? שאנטי חייבת לעשות טיהור פנימי

רוני : מה?

שאנטי : אני צריכה לחרבן.

רוני : אהה... אוקיי...

(שאנטי נכנסת לדירה כאילו תמיד היתה שם ויוצאת לשירותים)

רוני : מה זה הדבר הזה, בת כמה היא?

גברי : עשרים וחמש

רוני : עשרים וכמה..?

גברי : חמש

רוני : שמעתי אותך! אתה מופיע לי בדירה בלי הודעה מוקדמת עם ילדונת שצעירה ממני

בחמש שנים!?

גברי : רוניקי, אין חוקים לאהבה

רוני : אין חוקים? אתה בן 55 תגיד תודה שלא עצרו אותך בשדה!

גברי : רוצה שאראה לך תרגיל לשחרור לחצים ששאנטי לימדה אותי?

רוני : אל תתחיל איתי גם אתה.

גברי : דירה חמודה מצאת לך, כמה זמן את פה?

רוני : לא יודעת, חודש...

גברי : וככה זה נראה?

רוני : כן אבא, ככה זה נראה כשאת עושה מעבר דירה לבד.

גברי : אל תדאגי, עכשיו אבא פה, אני עושה כל מה שאת צריכה, חזרתי באנרגיות גבוהות
שאת לא מאמינה, נפתח לי הראש והלב, בא לי לעזור לך! נסדר פה ונעשה לנו דירה מתוקה

רוני : לנו? מה אמרת?

גברי : כאן אני תולה לך מדף, פה נשים ספה נפתחת, אולי אני אתלה פה גיטרה, תמיד

רציתי גיטרה בסלון

רוני : אתה לא יודע לנגן

גברי : אז אני אתחיל. כמו שאמר לי היוגי מאסטר – אתה אף פעם לא תהיה יותר צעיר מהרגע הזה.

רוני : מה זאת אומרת נעשה לנו דירה מתוקה?

(שאנטי יוצאת)

שאנטי : וואו איזה שחרור, תעלת האנרגיה הרוחנית שלי עברה מסע בכל הצ'אקרות. באבא תראה איזה גיוינט מצאתי בשירותים, (לרוני) יש לך אש?

רוני : מה?! זה לא שלי.

גברי : רוניקי זה בסדר, בואו נעשן.

רוני : מי אתה?

(מתיישבים לעשן, שאנטי מדליקה את הגיוינט, בכל פעם שהגיוינט מגיעה לרוני גברי לוקח ממנה ומונע ממנה לעשן)

שאנטי : וואי איזה דירה מהממת, זה יכול להיות אשרם מושלם. את לא מבינה איזה טיסה ארוכה היתה לנו (היא מתכופפת לתנוחת יוגה כלב מביט למטה) באבא תרים לי את האגן.

גברי : אפשר לחכות עם זה?

שאנטי : אני אוהבת שאתה מרים אותי.

גברי : איך אפשר לסרב (גברי עושה כדבריה)

שאנטי : סיפרת לה איך הכרנו?

גברי : לא עכשיו

שאנטי : הילדה חייבת לדעת איך אבא ואני הכרנו.

רוני : אני חייבת?

שאנטי : ברור, זה היה בסדנת יוגה טנטרה מטורפת. וואי באבא איזה סקסי היית שם. (היא קמה ומתלטפת עם גברי בהתלהבות)

רוני : (לעצמה) אני עומדת להקיא.

שאנטי : נו אז דברתם על הדירה?

רוני : מה יש לדבר?

גברי : (לשאנטי) אהובה שלי אפשר רגע עם הילדה

שאנטי : ברור נסיך שלי, אני גוועת מרעב, בוא נראה מה יש לאכול

רוני : יש מלא מסעדות למטה

גברי : רוניקי תקשיבי, כמו שאת יודעת אמא השתלטה על הדירה ואין לי לאן לחזור, לא תכננו להגיע לארץ כל כך מהר, אבל החיים מלאים בהפתעות, ואני צריך, זאת אומרת אנחנו צריכים, וואו ממש לא נעים לי לבקש ממך, אבל אני צריך שנגור כאן כמה ימים עד שאמצא לנו דירה.

רוני : אבא, לא.

גברי : זה רק כמה ימים, יהיה לנו מהמם, את לא תרגישי אתנו בכלל וחוף מזה שאנטי ואת בערך באותו הגיל יהיה לכן מלא על מה לדבר

(שאנטי פותחת את המקרר ונחרדת)

שאנטי : אומייגוד אומייגוד

גברי : מה קרה? מה קרה?

(שאנטי מוציאה בגועל בשר מהפריזר)

רוני : מה את עושה? זה השווארמה שלי

שאנטי : אני שומעת בראש שלי את האמא (עושה קולות של פרה) מוו מוו... (בוכה)

רוני : זה כבש

שאנטי : (עושה קולות של כבשה ובוכה בהיסטריה) מממההה מממההה

גברי : הכול בסדר אהובה שלי היא לא ידעה. רוניקי, שאנטי ואני טבעונים אז בבקשה לכבד את החי ובואי לא נביא לכאן יותר בשר. בסדר?

רוני : זה הבית שלי. המקרר שלי. החיים שלי.

(שאנטי מגבירה את הבכי)

גברי : בסדר הבנתי, לא צריך, זה באמת בקשה מוגזמת ככה ליפול עלייך משום מקום, רוניקי מתוקה תודה שפתחת בפנינו את דלת הלב שלך, בואי שאנטי נמצא לנו סידור אחר.

(גברי ושאנטי פונים לכיוון הדלת, רוני עוצרת אותם)

רוני : חכו רגע. בסדר. אתם יכולים להישאר.

גברי : באמת לא צריך, נסתדר.

רוני : אתם יכולים לישון בחדר שלי, אני גם ככה נרדמת רק בסלון, רק אל תגעו לי בבגדים בבקשה.

גברי : את בטוחה?

שאנטי : (ברגע אחד מפסיקה לבכות ומשתנה חזרה למצב השמח) יואו ילדה שלי מתוקה איזה אור של נדיבות קורן ממך, תודה על הזכות. (באה לחבק אותה)

רוני : (עוצרת אותה) לא חובה. החדר שם.

(שאנטי רצה לחדר)

גברי : תודה מתוקה, אין עליך בעולם.

שאנטי : (קוראת מהחדר) באבא שוב נתקעתי בתנחות "כלבה מביטה למטה" אתה יכול לבוא להרים אותי?

גברי : אני בא!!!

(חושך)

תמונה שנייה

כעבור שבוע, הסלון השתנה, יש קטורת פזורה בכל מקום, לונגים, אווירה של הודו. האור עולה ורואים את רוני ישנה על הספה ובקרבתה נמצאת שאנטי לבושה בסוויטשירט של רוני כשהיא מתרגלת מדיטציה, עושה פרצופים מוגזמים ומשמיעה קולות נהמה שהולכים ומתגברים. רוני מתעוררת ומסתכלת עליה בתחושת חוסר אונים.

שאנטי : (במבטא הודי) בוקר טוב לך יקירה

רוני : למה את מדברת ככה...

שאנטי : את רואה את השמש הזורחת?

רוני : אני רואה קיר

שאנטי : שששש!!!

רוני : (לוחשת) מה קרה?

שאנטי : כשהשמש זורחת לא מדברים

רוני : אצלי בדירה יש רק שקיעות.

שאנטי : זה כי לב שלך עצוב, אבל כשחשוך אצלך השמש זורחת במקום אחר.

רוני : מה את אומרת...

שאנטי : (ברגע אחד יוצאת מהדמות וחוזרת להתלהבות) איך זה היה? זה היה טוב נכון? יש לי אודישן למנקה הודית, וואי תגידי לי בכנות, זה היה אמין?

רוני : אולי תעשי קצת עבודת דמות ותנקי פה

שאנטי : יואו מאמי את גאון.

(שאנטי קמה בהתלהבות, מדליקה מרווה ומטהרת את האנרגיה בחדר)

רוני : (לוחשת לצ'אט) צ'אט הם כבר שבוע לא מתפנים מפה, מה לעשות?

צ'אט : אני מציע שלוש אפשרויות - לדבר על זה בכנות. להיעזר בשוטר. או להבריא אותם בעזרת בשר מהמקפיא.

רוני : אני לא יודעת מה לעשות

צ'אט : תרצי שאתן לך הסתברות לתרחיש לכל אחת מהאפשרויות?

רוני : אני צריכה לישון

צ'אט : תרצי שאשיר לך שיר ערש?

רוני : אתה לא אבא שלי. לא.

צ'אט : אני מבולבל – אז את רוצה שאשיר או לא?

רוני : שתוק כבר. שתוק.

(גברי נכנס מבחוץ עם שקיות של קניות מזון)

גברי : שלום ליפות שלי

רוני/שאנטי (אומרות יחד) : אבא/באבא

שאנטי : (בדמות המנקה ההודית) שלום בעל הבית, אתה להוריד נעליים, אני לעשות פה ניקיון ואחר כך מסאז' לאדון. (יוצא מהדמות) איך זה היה? טוב? הייתי טובה?

גברי : מושלמת. (הוא נותן לשאנטי נשיקת אף אל אף מול רוני שמנסה להשפיל מבט) הבאתי 10 קילו טופו, שורש גיינג'ר חלום, כורכום כתום בגודל של גזר, דלורית, מיץ קוקוס, יהיה פה מושלם

רוני : וואו אבא איזה יופי אבל זה מלא אוכל

שאנטי : שפע

(לפתע גברי מתחיל לפנות חפצים ומנסה להזיז את הספה)

גברי : רוניקי תני לי יד

(הם מרימים יחד את הספה)

רוני : מה אתה עושה?

גברי : מפנה פה

רוני : (נרגשת) קנית לי ספה חדשה?

גברי : מה? לא.. זה בשביל הריטריט..

רוני : בשביל מה?

גברי : לא דיברתן על זה?

שאנטי : אוי שכחתי

גברי : שאנטי ממש מתגעגעת לכל החברים שלה מהקאמפ של המידברן אז הזמנו אותם לפה לסופ"ש, נעשה קצת מדיטציה, יוגה, נתרגל נשימות.

שאנטי : ויש גם מלא חתיכים אולי נכיר לך מישהו

רוני : מה? כמה זה מלא? על מה אתה מדבר? די, חלאס, זה הסלון שלי, הבית שלי, אתם לא מכניסים לי לפה היפים עם ראסטות וכינים.

שאנטי : גם כינה זה בעל חיים

רוני : את סתמי כבר! סתמי!

גברי : רוניקי!

רוני : מה אבא? מה? ותוריד ממך את הטרנינג של האקס שלי!

שאנטי : בבית הזה אין "שלי ושלך". יש "שלנו".

רוני : תוריד. את. הטרנינג. שלו.

שאנטי : אנחנו שותפות. זה רכוש משותף.

רוני : לא, אנחנו לא שותפות, את לא שותפה שלי, אתם שותפים בהפתעה - הפתעה שאני לא רוצה!

שאנטי : (בוכה לגברי) איך אתה נותן לה לדבר ככה לאמא שלה

רוני : אמא שלי? את לא אמא שלי!!!

גברי : (בלחץ פונה לרוני) זה לא מה שהיא התכוונה (ואז מיד פונה לשאנטי) זה לא מה שהיא התכוונה

רוני : אתה פשוט רכיכה

גברי : מה זה?

רוני : אין לך עמוד שדרה.

שאנטי : הוא לא רכיכה הוא שפירית שמפיצה אור

רוני : גחלילית יא סתומה! גחלילית!

גברי : (מרים את הקול כמו אבא לשתי אחיות קטנות) רוניקי ושאנטי די! שאנטי כנסי לחדר!

שאנטי : אבל היא זאת ש...

גברי : (מרכך) לכי תטהרי רגע את האנגריות בחדר שינה. (שאנטי עושה כדבריו ויוצאת לחדר) רוני את חוצה גבול.

רוני : איזה גבול בדיוק אני חוצה - באבא?

גברי : תגידי לי את החלקת על השכל? חמש עשרה שנה לא חייכתי ככה. כל כך קשה לך לארח אותי פה כמה ימים? אין בעיה, חמש דקות ואני לא כאן

רוני : בדיוק, תברח. תעשה את מה שאתה הכי טוב בו. אל תתעמת, אל תיקח אחריות, אל תתמודד, תארוז את הדברים שלך ותעזוב את הבית.

גברי : נשמעת בדיוק כמו אמא שלך

רוני : כל החיים שלך, מאז שאני ילדה קטנה, אתה אף פעם לא לוקח שום החלטות, תמיד נמנע, נזהר מכל דבר, ואני פתאום מבינה שכל הגברים שיצאתי איתם היו בדיוק כמוך, ויכוח אחד ונעלמים. אתה מבין בכלל כמה אני דפוקה בגללך?

גברי : רוני את כבר לא ילדה קטנה, קחי אחריות על עצמך. תסתכלי איך הדירה שלך נראית, כל החברות שלך כבר נשואות עם ילדים ורק את נשאר במקום, והניסיון הזה להשליך את כל הבעיות שלך עליי הוא לא הוגן ולא נכון

רוני : יודע מה, אתה צודק, אני אשמה, כל האחריות עליי, וזה כבר לא אכפת לי, אני אישה מורכבת, זה מה יש, ומי שלא יכול לקבל אותי עם כל חתיכות הפאזל שמרכיבות אותי אז אני לא צריכה את זה!

גברי : ומה את כן צריכה?

רוני : אני צריכה אבא. אבא אמיתי. שיעזור לי לעבור דירה, שירגיע אותי כשיש לי פנצ'ר בגלגל, שיבוא לאסיפות הורים בבית ספר, שייתן לי חיבוק כשאני צריכה, שיקשיב לי כשאני עוברת משבר, ולא יודעת, פשוט נמאס לי, נמאס לי כל הזמן להיות חזקה, לספוג את כל הדרמות של האנשים סביבי, ואני פשוט רוצה להיות הילדה הקטנה שפעם ב גם בוכה

(רוני מתיישבת ומילה דמעה, גברי מתקרב אליה בעדינות ומחבק אותה)

צ'אט : אני רק מעבד נתונים אבל ריגשתם אותי. רוניקי רוצה שאמליץ לך על טיפול משפחתי?

רוני : אני רוצה שתעשה לזה סוף.

(שאנטי מציצה פנימה)

שאנטי : החדר טהור?

צ'אט : סוף.

סוף.